

GAZETA LWOWSKA.

*z Lwowa dnia 16go Kwietnia 1811. Rok
w Wtorek*

Donieśliśmy w przeszłym numerze czytelnikom Gazety naszej, jak hojnie wsparli Obywatele i Mieszkańcy głównego miasta Lwowa Instytut ubogich. Z największym ukontentowaniem donosiliśmy teraz o powtórnym świetnym dowodzie dobroczynności, jaki Obywatele tego miasta złożyli i o szlachetnym naysmakomitszych Dam poświęceniu się, w celu zaratowania Szpitalu Sióstr Miłosierdzia i ich Klasztoru, w którym Pannie ubogie odbierała wychowanie. W wielki Piątek i wielką Sobotę odwiedzały JW. Gołaszewska Prezesowa Trybunału tutejszego, i JW. Kasztelanowa Rzeszewska w towarzystwie JWW. Hrabianek Türheim Zofii Kickiej i Julii Dulskiej, obywatelskie Domy tak w mieście jak i po przedmieściach, a Summa iaką te znaczne Damy w tym naysiębniejszym zebrały zamiarze, do 7000 Zł. Ren. wynosi.

z Wiednia dnia 6 Kwietnia.

Dziś między godziną 2 i 3 po południu, wybuchnął na przedmieściu Leopoldstadt zwanem w Oberzy pod orłem, wielki pożar, a to właśnie na tém miejscu, gdzie stały Paki z towarami i wozy temż naładowane. Paki wprawdzie uratowano, ale ieden wóz naładowany, skład towarów białym sianem napakowany, spalił się. Skoro się Naysiębniejszy Pan o tém niebezpieczeństwie dowiedział, udał się tam z naysiębniejszym pospiechem i przytomnością swoją wiele do ugaszenia pożaru dopomógł.

Zaledwie się to stało, gdy o to pobliski Dom o trzech piatrach świeżo wy-

murowany, za iednym zawałił się razem, którego gruzy ośm osób przywaliły. I tam Cesarz Jegomość pospieszył, kazał tych nieszczęśliwych z gruzów powyciągać i oddadł ich do Braci miłosiernych, którym szczególniejszą nad nimi polecił troskliwość. Szczęście że żaden człowiek, przez ten nieszczęśliwy przypadek życia niepostradał.

Towarzystwo lekarskie w Baryżu miało członkami honorowemi następujących Uczonych tutejszych i członków C. K. Lekarsko-chirurgicznój Akademii przez Józefa II. założonój; to jest: Hrabiego Karola Harrach C. K. Szambelana i Doktora Medycyny, Konsyliarza nadwornego i naysiębniejszego Lekarza polnego Beind de Bienenburg, Radzców i Professorów akademicznych, Prohaska, Scherer i Schmitt, i C. K. Radzcę i dyrygującego sztabowego polnego lekarza Kawalera de Vering.

z Paryża dnia 26 Marca.

(z Monitora Paryżkiego.)

Dnia wczorayszego o godzinie 10. Cesarz Jegomość odprawił na placu karuzelowym, w przytomności znacznej liczby widzów wielki popis Gwardyi cesarskich, Ułanów polskich, Grenadierów i Huzarów hollenderskich iako téż kilku regimentów kniowój i lekkiej piechoty.

W Kościele Notre-Dame będzie Król Rzymski uroczyste chrzestony, i dostanie, iak wieść niesie, następujące imiona: Napoleon, Franciszek, Józef, Karol. Przedłożono Naysiębniejszemu Cesarzowi kilka Cetnarów raflowanego i

krystalizowanego cukru z bóraków, który miał wszystkie przymioty cukru wyrabianego z trzciny. Zmieszano potem głowy z obydwóch gatunków i niepodobna było je rozróżnić. Z raportu Komisji wyznaczony do rozbiórki rozmaitych sposobów wniesionych względem zastąpienia azagranicznych, dla Francji tak kosztownych produktów krajowemi, wypada, że 70,000 morgów gruntu zasianego bórakami wydałyby te 30 Milionów funtów cukru, które dla naszey potrzebujemy Konsumpcyi.

Mają więc kawał ziemi, zajmujący największą tyle powierzchni, ile las w Fontainebleau, uwolnił by Francją od tych 40 Milionów, które do Indyów posyłać musiała. Dalej podał radzie handlu Senator Chaptal farbę Indygo, robioną z rośliny Farbownik, czyli Siniło (*Isatis sativa*) zwanej, i mającą wszystkie przymioty najpiękniejszego Indygo z Indyów wschodnich i zachodnich. Za dwa lata będzie Francja dla swojej potrzeby miała Indygo, którego jeden funt i Frank 25 Centimów (około 28 krzyca) kosztować będzie, a który wszystkie przymioty wschodnio- i zachodnio-indyjskiego posiada i trzy albo cztery razy jest tańszym. Można tedy śmiało utrzymywać, że cukier trzcinowy i Indygo z obydwóch Indyów, które corocznie 200 milionów angielskiemu przynoszą handlowi, przez Indygo Kraiowe i cukier wyrabiany z bóraków zupełnie zastąpione, a państwa ładu europejskiego od tego niezmiernego podatku uwolnione będą.

Na dniu 25. wydał Cesarz Jego Mość wyrok względem wyrabiania cukru z bóraków i Indygo z Rosliny Farbownik zwanej.

Ieszcze w tym albo najdalej w przyszłym roku ma być 64000 morgów francuzkich zasianych bórakami. Również muszą być na przyszły rok pewne do nprawy Farbownika przeznaczone grunta, nasieniem téż rośliny zupełnie zasiane. Będzie także 6 szkół założonych, w których nauka o wyrabia-

niu cukru burakowego, a 4 szkół, w których nauka o wyrabianiu Indygo z liści rośliny Farbownika dawana będzie.

Przywóz cukru i Indygo z Indyów obydwóch jest od 1go Stycznia 1813. zakazany.

Na mocy wyroku Cesarskiego pod dnem 2 Marca wydanego wybieraia w trzech departamentach uść Elby, Wetzry i wyższyć Ems, 3000 maytków.

W Hamburgu wyszedł rozkaz od Policji, podług którego każdy cudzoziemiec względem przyczyny swego tamże pobytu wywieść się powinien.

Gazeta de France donosi z Sztokholmu pod dnem 5. Marca wiadomość następującą: Podług wieści prywatnych wyciąga rząd rossyjski wiele wojska z Finlandyi. Kilka tam na załogach stojących regimentów dostało rozkaz udać się na różne miejsca przeznaczenia swego.

z Londynu dnia 24. Marca.

Eska dra pod dowództwem Sir James Saumarez na morze bałtyckie popłynąć mająca, składać się będzie z 25 okrętów liniowych, 16 Fregat, i blisko 30 mniejszych okrętów wojennych. Eska dra ta musi na początku Maja przybyć na swoje stanowisko. Twierdzą tu powszechnie, że Ministrowie oprócz téj wielkiej siły morskiej, jeszcze znaczną potęgę ladową na morze bałtyckie wysłać zamysłają.

Ostatnie nasze rapporta z Portugalii donoszą, że obydwa wojska nieprzyjacielskie ciągle nawzajem siebie uważają. Pierwsze ich czaty stoją tylko na 200 kroków od siebie. Wznawiają wprawdzie stare wieści, że Wojsko Marszałka Masseny cierpi niedostatek żywności i furazów, że choroby strasznie się w niem srożą, ale żaden człowiek rozsądny bawniomy tym wiary nie daie. Francuzi za wielką część Kraiu w Portugalii zajęli, niż żeby mieli cierpieć iaki niedostatek. Gdyby leniwi i obojętni Portugalczycy gorliwie niepodległości kraiu swego pragnęli, mogliby go uratować; ale

wrodzona im gnuśność sprawia to, że im zarówno jest czy *Anglicy* albo *Francuzi* Portugalią i Lizbonę posiadają. W Lizbonie tak wielka jest nędza, że ją opisać niepodobna. W jednym Klasztorze *S. Rocha* jest około 2000 Kobiet i dzieci, które tamże z północnej uciekły Portugalii. Są one po większej części łachmanami okryte, i codziennie po małej porcy ryżu od rządu otrzymują. Codziennie część tych nieszczęśliwych umiera. W Prowincyi *Alenteios* również głód panuje, który po sto mieszkańców niemal codziennie umarza. Zresztą nie trzeba się dziwić że Napoleon życzy sobie posiadać Portugalie. Pod nim bowiem mógłby Kray ten z natury tak urodzajny, ziemskim stać się ratem. Teraz najpiękniejsze zamki i wsie około Lizbony są opuszczone, wspaniałe gaiki i laski pomarańczowe i cytrynowe, napelnione niegdys tysiącami wesołych ludzi zamienily się teraz w pustynie. — Wojska hiszpańskie w Portugalii dotychczas konsystujące, które do *Guadiana* w celu uwolnienia twierdzy *Badajoz* od oblężenia wysłano, składają się z najniegodziwszych ludzi. Rabują, wydzierają wszystko mieszkańcom i największe popelniają rozpusty. Wielka część ich już zginęła w utarczkach z Francuzami. —

z Granicy

Hiszpański dnia 9. Marca.

Z Listów które z *Valladolid* kwatery główny Marszałka *Basleras* nadeszły dowiadujemy się, że Marszałek Massena kilku Dywizyom wojska swojego między *Tajo* i *Mondego* stojącym, przez *Tajo* kazał się przeprawić. Spodziewano się że znaczna część Wojska przez te rzekę przechodzić będzie. Mówiono oraz że Adiutant sztabu ieneralnego niedawno z Paryża powracający a przejeżdżający przez *Valladolid* przywoził Marszałkowi potwierdzenie planu tej Kompanii. Zresztą wyruszyły na nowo oddziały dla wzmocnienia Wojska w Portugalii.

Nadeszły również do *Valladolid* wiadomości z kwatery głównej francuskiej pod *Badajoz*.

Od czasu świetnego zwycięstwa na dniu 19. Lutego b. r. odniesionego, ciągle trudniono się oblężeniem *Badajoz* i związek między tą twierdzą i Portugalia zupełnie przecięto. Mocny korpus jazdy francuskiej stanął tym końcem na prawym brzegu *Tajo* i czynił podjazdy do Portugalii i pod Twierdzą *Campo Mayor*. Równie stanęła znaczna kolumna piechoty na zachodnim brzegu rzeki *Gebora*, dla przeszkodzenia Szefom nieprzyjacielskim formowania nowej Massy Wojska.

Korpus ten służył oraz za Korpus obserwacyjny i twierdzą otaczający. Strzelanie do twierdzy *Badajoz* ciągle trwało, a bomby wielkie już poczyniły szkody: załoga jej składa się z Hiszpanów oraz małej liczby Portugalczyków, i niema żadnego angielskiego Komendanta. Marszałek *Soult* jest naczelnym dowódcą Wojska twierdzą tę oblegającego, a Marszałek *Mortier* pod nim dowodzi. Mówią że Komendant hiszpański chciał już kapitulować, lecz nie pozwolono mu na wolne wyjście z twierdzy, którego żądał.

List prywatny z Madrytu pod dniem 9. Marca, umieszczony w Dzienniku *de l'Empire* zawiera w sobie następującą wiadomość: „Właśnie rozeszła się pogłoska, że Twierdza *Badajoz* poddała się, a załoga z 8000 ludzi wynosząca jest już na drogę do Francji. Wazna ta wiadomość nie jest wprawdzie urzędową, ale do prawdy podobna.

z Warszawy dnia 9. Kwietnia.

Ogłoszono tu następujący Dekret Jego Król. Książęcy Mości dnia 1. Marca b. r. w Dreźnie wydany.

Frederyk August etc. Zważając, iż poddani Xięstwa Naszego *Warszawskiego*, którzy poddanym *Austriackim* różne należitości pieniężne będąc winni, byliby wystawieni na pewne straty, gdyby stosownie do Artykułu 5. Dekretu Naszego 7. Grudnia 1809 roku wypadke-

go, obowiązani byli do płacenia takowych należności według redukcji tymże Dekretem przepisanej, w ten czas gdy poddani Austriacy będą podobnie winnymi poddanym Naszego Xięstwa *Warszawskiego*, wypłacali by oneż biletami bankowymi *Austriackimi* według nominalnej ich ceny; zważając oraz, iż takowa strata prywatnych, stawałaby się stratą ogólną Kraju, za przełożeniem Naszego Ministra Sprawiedliwości, i po wysłuchaniu Naszej Rady Stanu stanowimy:

Iż we wszystkich przypadkach, gdzie będzie szło o wypłacenie długów, i wszelkich należności pieniężnych, przez poddanych Xięstwa poddanym *Austriackim* winnych, ścisła w zaimność zachowana być ma. Wykonanie tej woli Naszej, i umieszczenie iey w Dzienniku Praw, Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy. (podpisano)

Frderyk August.

Gazety Warszawskie zawierają w sobie podziękowanie różnych Miast, złożone Pułkom i Załogom Woysk *Xięstwa Warszawskiego* na inne stanowiska udającym się, za iak najlepsze zachowanie przez czas ich pobytu karności, i braterskie z mieszkańcami obycie się.

Ieszcze w roku 1809 wypalało Górnictwo Miedzianej Góry w Kielcach pod dyrekcyą urzędników byłego Rządu now czas jeszcze zostające, w miesiącu Lipcu w szybie *Karola* zwanym, obity miedziany Kruszc, co długą trwałość Kopalni tych zapewniło. Miesiąc Marzec r. b. pod dzisiejszą Dyrekcyą, niemięniej był hojnym dla rzeczonoego Górnictwa; odkryto bowiem do brego Kruszc tak znaczną ilość, że przez lat kilka szmelcasnie z tego iednego odkrytego pola mogą być opatrzone; gdyż postępując tylko wpoprzek Kruszców, czego konieczna wypadła potrzeba, przeszło pięćset cetnarów w kilku dniach rudy miedzianej wyciągnięto.

Liga Rolska.

Dnia 25. Marca diwizya Frianta wyrzła z Frankforta i pomaszerowała do Brunswiku.

Z Drezna wymaszerowało do Gross-Glogau w Pruskim Śląsku, gdzie się jeszcze francuzka znaydnie osada, 150 ludzi saskiej artylleryi z kilkoniu Officerami.

Dnia 22. Marca pomaszerowała z Magdeburga do Szczecina kolumna Woyska francuzkiego około 2500 ludzi wynosząca. Jest ona przeznaczona na wzmocnienie załogi będącý teraz w tøy twierdzy, która jest za słabą do czynienia tamże służby policyiney.

z Pruss.

Król Pruski ma z Berlina do Królewca wyiechać. Do 23 Marca nie o tem ieszcze berlińskie nie głoszą gazety.

z Syrmii dnia 8. Marca.

Nie tylko w Belgradzie ale i po innych mocnych placach w Serwii mają być rossyjskie załogi; z których Rossyanie wraz z Serwianami przeciw Porcie otomanskiej, a szczególniej przeciw przyległej *Bosni* działać będą. Wielkie to na mieszkańcach *Bosni* sprawiło wrażenie; wszyscy biorą się do broni i ogromne czynią przygotowania do odparcia nieprzyjacielskiego napadu.

W. Sultan wydał surowy Firman nakazujący powszechne uzbrojenie, wskutku którego liczny Korpus Bosniaków do boiu wystąpi. Kampania ta uważana jest za walkę religijną, i bardzo krwawą być może.

Rozmaite Wiadomości.

Dnia 9. Marca zostały zwłoki Xięcia Ludwika Pruskiego, który iak wiadomo, przy rozpoczęciu francuzko-pruskiej wojny na dniu 12. Października 1806. roku, niedaleko Walsdorf, trzy czwierci mili od Saaffeld w bitwie poległ, z tamiecznego Kościoła do *Charlottenburg* przeprowadzone.

To przeprowadzenie stało się na żądanie iego oycy Xięcia Ferdynanda Pruskiego. Zamyslano ie dawniej ieszcze uskutecznić, lecz dla tego zwlecone zostało, że dwór Koburgski czynił w tøy mierze swoje w Paryżu zapytanie.

W Saxonii odebrały niektóre regimenta rozkaz, ażeby dla nadchodzących rewii wiosiennych, swoich urlopowanych zwolaty.

GAZETY LWOWSKIEY.

Zkąd i dla czego w naszym Kraiu były dawniey nazwiska: grosza, złotego, tynfa, póttalara, czerwonego złotego i grzywny?

Wszystkie powyższe nazwiska rzeczonych pieniędzy, zdają się razem cechę nieprawdy nosić. Grosz po łacinie *crassus* nie jest gruby — Pieniądz z 30 groszy złożony jest srebrny, nie złoty — Póttalara oznaczać powinno złot: pol. 4. ale nie złoty i i gr. 15. — Pieniądz złoty, nie jest czerwony — Grzywna należy do wagi, ale nie do liczałnéy monety. Wszelako inaczej nazwany ów Pieniądz byłby niezrozumiany, albo mu trzeba z obcego ięzyka nadać denominacyę.

W dawnéy Polsce najstarożytniejszy pieniądz od Bolesława Chrobrego około r. 1000 dać się widzieć w Numizmatyce polskiej. Znaleziony jest w fundamentach Kościoła Benedyktynów na Łyséy górze w Sandomierzu; z jednej strony miał napis *Bozilaus*, z drugiej żadnego stepla nie było. Późniejsze monety bywały pod nazwiskiem Wiardunków, Skoyców i t. d. Wszystko to zaś były drobne pieniążki. Atoli, gdy Kazimierz W. objąłszy rządy po Ojcu Władysławie Łokietku, zaczął bić monetę w r. 1347. w grubszych sztukach, a to na podobieństwo monety Czeskiej Wacława II. Króla, więc żeby ta nowa moneta od staréy mogła w samym naz-

wisku znaleźć różnicę, przezwana została groszami; iak to samo i w Niemczech za Fryderyka II. bywało, że monetę większą złotą, kazał być nazywać groszami złotemi. Czechowie monetę swoją grubszą nazywali także groszami Pragskimi. Walor owoczesnego grosza Kazimierzowskiego był niezawodny, na terażniejszy nawet wiek złot. pol. i gr. 10. Wszakże w następnych panowaniach osobliwie około r. 1418. za Władysława Jagiełły, w dobroci swej ziemiejszyły się tyle srebrne grosze polskie, że na 30 groszy miedzianego waloru spadły; w r. 1511 za Zygmunta Augusta do 13 $\frac{1}{2}$ staniały. Daléj po rozmaitey kolei różnych odmian w mennicznym dziele, grosz ów srebrny w r. 1658. za Jana Kazimierza wszelągi miedziane, a szelągi w grosze późney miedziane zamieniły się. Wszakże w miejsce grosza srebrnego, gdy ów grosz na miedź powoli przechodził, trzeba było srebrnéy moncie dać inne nazwisko, więc dano złoty. To nazwisko w prawdzie okazuje krusiec złoty. Dukaty pierwsze, bite w Florencyj nazywali się florenami, więc nazwać było dukat florenem, było wszystko iedno. Około r. 1527. 30 sztuk srebrnych grószy rachowały się na dukata czyli florena. Gdy przytém już w r. 1484 floreny przedtym bite ze złota, zamieniły się na srebrne, więc podobnie u nas

w Polsce za to, że w florenach znajdowało się 30 sztuk srebrnych groszy, za to, że nazwisko florenów przedtem złotych w srebrne floreny zamieniło się, na ostatek za to, że w srebrny przedtem grosz, weszło potem groszów miedz. 30. Z tych powodów ów grosz srebrny zaczął nazywać się florenem srebrnym czyli z starego znaczenia, złotym. W r. 1662. kiedy Tynf Toruńczyk rzadził mennicą i w Poznaniu wybijał złotówki, więc od tego imienia ta moneta przezwana była na niejakis czas tynkami. Talery najpierwsze ziały się w r. 1484. a że były bite w mieście Joachimsthal, z tąd talerami nazwane. Unas w Polsce pierwszy talar wyszedł na widok w r. 1528. Miał później różne odmiany, tak iak i każda moneta; nareszcie w r. 1650 talery Jana Kazimierza 3 złot. pol. waloru wskazywały, a z tąd połowę takiego talara ceniono zwyczajnie złot. pol. i gr. 15. Z tego zwyczajem, do tych czas lud nazywa półtora złotego półtalarem. Powiedziało się wyżej, że czerwony złoty nazywał się przedtem florenem, że był bity w Florencyi, i był podlejszy. Wszakże znowu nazwisko Dukatów z tąd się wzięło, że owa złota moneta była bity w r. 1146 w Kłestwie (Ducatus) przedtem Apulii, i była czystszejszego złota. W r. 1505 za Zygmunta I. najpierwszy dukat w Polsce pokazał się, przedtem były tylko zagraniczne i brały wprzód srebrnych groszy 16. potem za uszczuploną onych formą lub dobrocią srebra brali sztuk 30.

Dotąd proporcya trwa srebra względem złota, iak 15 $\frac{1}{4}$ do 1. a mie-

dzi do srebra, iak 30 do 1. Słowo *czerwony* za to dodane, że rachunek złota w mennicznem dziele, zawsze czerwonym atramentem adnotował się. Nim srebro w większej obfitości w Ameryce około r. 1540 w Połozu znaleziono, było względem złota dość drogie, bo iak 12 do 1., a zatem poźniej tanność o 3 i $\frac{1}{4}$ dała się znaleźć. Nazwisko Grzywny po łacinie *marca* jest słowo słowiańskie. Dawne fundusze, albo tranzakcye polskie, ceny kapitałów albo czynszów inaczej nie nazywały i nie mieściły, iak pod imieniem marków czyli grzywien. Grzywna ile waga we wszystkich narodach miewała różną swoją ilość, i zniżę np. w Niemczech i Czechach przedtem 48 groszy liczalnych wybiano, potem za Wacława II. wybiano groszy 60 i to nazywało się grzywną.

W Polsce, liczba liczalna za upadkiem nawet dobroci monety nie upadała, lecz do każdych sztuk 48 była przywiązana, i podobny rachunek obok złota, talerów, złotych a nawet miedzi utrzymywał się, iak o tem ze wszystkich polskich dekretów, które na grzywny karały, lub co sobie *vadia capitanealia* przysądzały, widzieć można. Jeżeli w którym Przywileju jest czynsz na grzywny ustanowiony, tedy chcąc dowiedzieć się, co te grzywny w teraźniejszym walorze wynoszą, należy uważać, pod jaką datą jest przywilej, i iaka natenczas kursująca moneta trwała.

z Grzędy.

O Relucyi Pańszczyzny.

W piśmie peryodycznem P. André Konsyliarza edukacyjnego w Brünie, pod tytułem: *Belehrung und Unter-*

haltung *) (w Numerze 6. roku pierwszego) znajduje się rozprawa o zasadach relucyjnych pańszczyzny, która się pewnie czytelnikom Gazety Lwowskiej a osobliwie myślącym podobą gospodarzom.

Udzielamy ją tutaj i upraszamy oraz właścicieli dóbr i ekonomów, aby swoje w tej materii uwagi z wagiędu na Galicyę, przez Gazetę Lwowską ogłosili.

Zasady relucyjne Pańszczyzny.

1. Właściciel musi być zupełnie wynadgrodzony za korzyści, które przez zniesienie pańszczyzny traci i za nowe wydatki, które mu przez to przyrastają.

2. Według będących regestrów musi być sporządzona dokładna tabella wszystkich *wymierzonych*, a druga taka *niewymierzonych* powinności, według średniego z lat 6 do 10 wyrachowania.

3. Musi być dokładnie spisane, co Dominium dotąd rocznie za takowe powinności wynadgradzać musiało.

4. Równie muszą być dokładnie wyrachowane po odpadnięciu pańszczyzny *nowe przyrastające* wydatki.

a) na kupienie więcej trzymać się mającego bydła roboczego,

b) na kupienie więcej naczyń i statków,

c) na rozszerzenie starych albo wystawienie nowych budowli,

d) na większą paszę dla dobytku,

e) na większe wydatki na utrzymywanie bydła, (podkuwanie kopyt) naczyń, statków, budowli,

f) na żywność i płacę dla większej liczby czeladzi i naemników.

Wszystko według teraźniejszej ceny średniej.

5. Roczne wydatki na c, d, e, f, zebrawszy w jedną sumę, przydać do niej prowizję od kapitałów wydatkowych na a. i b.

Od tej summy odciągnąć potem wydatek pod Nm 3. Reszta pokazuje roczną sumę należącego się właścicielowi *pełnego wynadgrozienia*.

6. Zniesienie pańszczyzny za wynadgrozienie powinno się uważać jako *kontrakt kupna*, przy którym się nie ma względu na przyszłe być mogące, ale na teraźniejsze rzeczywiste ceny.

7. *Jakim sposobem dać się wynadgrozienie pełne najlepiej, kiedy się na zawsze dać?*

A) Gdzie się pańszczyzna zbiorowo od całych gromad czyni.

a) Albo *sposobem kupna* gotowizną przez sumę kapitałową nowych, *czystych*, rocznych wydatków (Nr. 5), które się jako prowizję uważają.

b) Albo *sposobem zamiany* przez odstąpienie gróntów lub praw gromadzkich w wartości kapitałowej.

B) Gdzie się od *pojedynczych* według warunkowych albo osobistych praw czyni.

(*) To w Galicyi ieszaze prawie nieznaione pismo peryodyczne zastuguje być zalecone wszystkim, którzy ięzyk niemiecki posiadają.

Wychodzi ono i tego roku w Brnie pod tytulem: *Hesperus; oder Belehrung und Unterhaltung für die Bewohner des österreichischen Staats von Christian Karl Andse*. Można je dostać na C. K. Oberpocztanie Lwowskim.

a) Albo się z stosunków pod A. a wieloraz dla pojedynczego wyszukanie.

b) Albo dawanie okaznie się z summy większej ilości nowych wydatków na płacę dzienną albo na robotę ciągłą, które odpadnienie wyznaczonej ręcznej i ciągłej pańszczyzny sprawia. Przyczem i to przyjąć trzeba, że dwóch, najwięcej trzech nałemników tyle robi, co 4 robotników pańszczyznianych.

8. *Jakim sposobem dać się te zupełne wynagrodzenie naley, kiedy się rocznie podług stałego czyni prawidła?* Naley 2/3 w owocach, a 1/3 w pieniądzech. Miara owoców oznacza się podług terażniejszej średniej ceny.

Gdy bowiem doświadczenie uczy że wartość pieniędzy zmniejsza się od dziesięciu do dziesięciu lat, więc niechay sobie właściciel zawaruie albo część jedną swego wynagrodzenia w naturaliach, albo obwaruie płacy pieniężne podług stałych stosunków z cenami zboża w każdym czasie.

Na niektóre przypadki, iak n. p. na żniwa, w których osobliwie podczas złej pogody wielka liczba rak pańszczyznianych albo bydlat ciągłych wielkim dla właściciela jest dobrodziejstwem, niechay sobie zachowa wyznaczoną liczbę pańszczyzny na wyznaczoną liczbę dni.

9) Ważne wszelką *relicyą pańszczyzny poprzedzające pytania* są te:

a) Czyli teraz właśnie można znosić pańszczyznę bez zniszczenia gospodarstwa, albo, bez zaszkożenia mu wielkiego? Czy to wypada teraz zrobić i czy to będzie zgodne z zamiarem?

b) Jakie przygotowania są potrzebne z obydwóch stron aby téj i zaraz następującej zapobiedz szkodzie?

c) Czy nie będą poddani całkiem, albo po części pozbawieni żywności, jeżeli za jednym razem zniesie się pańszczyzna?

Jm. Hrabia Hugo Salm Administrator Państwa Raiz w Morawii ogłosił w Nr. wyż wspomnionego pisma sposób, iakim Relicyą pańszczyzny do skutku przyprowadził, i okazał oraz dobre skutki, które ztąd wynikły. Jego rozprawę udzielimy publiczności w następujących numerach Gazety Lwowskiej.

W 4. num. tej Gazety zaszły w druku następujące omyłki: Na stronie 81 w kolumnie 2 pod artykułem z Wiednia w wierszu 13 zamiast: *lepszym być może*, czytać: *lepszym być nie może*. Pod artykułem z Paryża na karcie 82 w kolumnie 2 w wierszu 31 i 32 zamiast *ces. austr. poseł Jenerał Maior Hrabia Grüne* Posła Bawarskiego, czytać: *ces. austr. poseł, Jenerał Maior Hrab. Grün*, *Posel Bawarski Jenerala Jazdy Hrabiego Wrede &c.* Na karcie 83 pod artykułem z Londynu w wierszu 23. zamiast *bez konwoiu*, czytać: *pod konwoiem*; na karcie 84 pod artykułem z Jass w wierszu 2 zamiast *Kutuzów*, czytać: *Kutuzow*, w Tabelli cen targowych, zamiast *ceny targowe w Marcu*, czytać: *od 1. do 6 Kwietnia*.

GAZETY LWOWSKIEY.

Kreisschreiben

vom K. K. Galizischen Landes-Gubernium:

Wegen Erhöhung der bisher gewöhnlichen
Dominikal- und Rustikal- Steuer auf
den doppelten Betrag.

Da die bisherige Dominikal- und Rustikal- Kontribuzion in Galizien, und in der Bukowina offenbar zu gering, und gegen jene aller übrigen deutsch-erbländischen Provinzen des österreichischen Kaiserstaates ganz unverhältnißmäßig ist; da ferner durch die von Allerhöchst Seiner Majestät allergnädigst veranlaßte Aufhebung der von dem Stamminvermögen ausgeschriebenen 10perzentigen Steuer, welche durch volle fünfzehn Jahre von jedem Steuergulden jährlich in Galizien 8 fl. 20 kr., und in der Bukowina 10 fl. betragen haben würde, diesem Lande eine so bedeutende Wohlthat, und Erleichterung zugegangen ist; da demnach die Billigkeit sowohl, als die Gerechtigkeit es unverschiedlich fodert, daß dieses Land in der Kontribuzion gleich den übrigen Provinzen zu den Staatslasten beitrage: so haben Allerhöchst Seine Majestät unterm 12. Hornung d. J. zu beschließen geruhet, daß die bisher gewöhnliche Dominikal- und Rustikal- Kontribuzionssumme vom 15. März d. J. an, verdoppelt, und in dem verdoppelten Betrage entrichtet werden soll.

Nach dieser allerhöchsten Bestimmung hat die Berichtigung der Dominikal- und Rustikalsteuer für die 4 $\frac{1}{2}$ ersten Monate des gegenwärtigen Militärjahrs, das ist: vom 1ten November 1810 bis 15. März 1811 auf die in dem Kreisschreiben vom 28. September 1810 Zahl 32487. vorgeschriebene Art zu geschehen; und für die weiteren 7 $\frac{1}{2}$ Monate dieses Militärjahrs vom 15. März 1811 angefangen hat, so wie für die weitere Zeitfolge die neue Kontribuzionsberichtigung nach dem doppelten Betrage einzutreten; wobei es sich von selbst versteht, daß diese neue Kontribuzionsberichtigung nur in Einlösungsscheinen, oder im fünffachen Nennwerthe mit Bankozettel und Kupfermünze, so lange die Bankozettel noch im Umlaufe zu bleiben haben, geschehen dürfe, weil der Nennwerth der Bankozettel und Kupfermünze durch das höchste Finanzpatent vom 20. Februar l. J. auf das Fünftel herabgesetzt worden ist. Und da die Abfuhr der Dominikal- und Rustikalsteuer um so leichter bewerkstelliget werden kann, als die Steuerpflichtigen vermög des 22. J. des höchsten Finanzpatentes vom 20. Hornung 1811 die an der Steuer von dem Stamminvermögen entrichteten Beträge zurückzuhalten haben: so erwarten Seine Majestät von Ihren galizischen und Bukowiner Unterthanen, daß Sie sich demjenigen, was allerhöchst Diefelben vom 15. März 1811 anzufangen an Kontribuzion zu fordern

befunden haben, mit Willfährigkeit und
Ehre unterziehen werden. (2)

Lemberg den 15. März 1811.

Peter Graf von Gorf,
Landes-Souverneur.

Franz Schreiber,
Gubernial-Rath.

Pisma okólne

C. K. galicyjskiego Gubernium:

Względem podwyższenia dotąd zwy-
czajnego dominikalnego i rustykal-
nego podatku na podwoyną ilość.

Gdy dotychczasowa dominikalna i
rustykalna Kontrybucya w Galicyi i
w Bukowinie nie tylko oczywiście za
mała, lecz wcale nie jest proporcjo-
nalna do kontrybucyi wszystkich in-
nych krajowych Prowincyi Austryac-
kiego Cesarstwa; tudzież gdy Naya-
śniejszy Monarcha uchyleniem wy-
pisanego 10 procentowego podatku,
od realnego majątku, którenby był
przez przeciąg piętnastu lat od każ-
dego Złotego podatkowego corocznie
w Galicyi 8 Zł. Reń. 20 kr. w Bu-
kowinie zaś 10 Zł. Reń. wynosił,
Kraiovi temu tak znaczne dobrodzie-
stwo i ulgę wyświadczyć raczył; gdy
nakoniec tak słusność iako też spra-
wiedliwość nie włochnie tego wyma-
gaia, aby się Kray ten w Kontrybu-
cyi równo z innemi Prowincyami do
ciężarów krajowych przyczyniał; za-
tém raczył Nayaśniejszy Monarcha
na dniu 12. Lutego b. r. uchwalić, żedo
tąd zwyczajna dominikalna i rustykal-
na Summa Kontrybucyina od 15. Mar-

ca b. r. zacząwszy podwoiona, i w
podwoynęj ilości opłacana być po-
winna.

Podług tego naywyższego roz-
ządzenia ma być wypłacenie po-
datku dominikalnego i rustykalnego
za pierwsze 4 $\frac{1}{2}$ miesięcy terażniey-
szego roku woyskowego, to jest od
1. Listopada 1810. R. aż do 15. Mar-
ca 1811 R. sposobem w okólniku pod
dniem 28. Września 1810 R. do liczb
32,487 przepisany uiszczone,
za dalsze zaś 7 $\frac{1}{2}$ Miesięcy tegoż
roku woyskowego, potczawszy od
15. Marca 1811. R. również iak i na
dalszy czas, już nowa opłata kontry-
bucyi w podwoynęj kwocie nastą-
pić powinna; przyczem się samo z
siebie rozumi, że nowe opłacenie
kontrybucyi tylko Rewersami wykup-
niaćemi, lub w pięćkrotnęj nomi-
nalney wartości Bankocetlami i mie-
dzianą monetą, iak długo jeszcze Ban-
kocetle w Kursie pozostać mają, do
Kassy rządowej wnoszone być po-
winno, ponieważ nominalna wartość
Bankocetli i miedzianey monety przez
naywyższy Finansowy Patent pod dm.
20. Lutego b. r. wydany na piątą część
zniżoną została. Gdy zaś wypłacenie
podatku dominikalnego i rustykalnego
tém łąrwiey uskutecznione być mo-
że, ile że Kontrybucenci stósownie
do 22. §fu naywyższego Finansowe-
go Patentu pod dniem 20. Lutego
1811. R. wydanego kwoty na poda-
tek od majątku realnego, już opłaco-
ne, nazad odebrać mają; Przeto o-
czekuje Nayaśniejszy Monarcha od
swych Galicyjskich i Bukowińskich
Poddanych, że temu przepisowi przez
Nayaśniejszego Pana względem kon-

trybucyi wydanemu począwszy od 15. Marca 1811, R. z wiernością ulegną, i tenże chętnie dopełniać będą.

W Lwowie dnia 15. Marca 1811.

Piotr Hrabia de Goes,
Gubernator.

Franciszek Schreiber,
Konsyliarz Gubern. (1)

II.

Entrichtung der Weegmāthe wo die Beträge auch mit $\frac{3}{4}$ oder $\frac{1}{4}$ Kr. vorkommen.

In dem Kreisschreiben vom 1. März l. J. wodurch die Weegmāthe aller Art auf die Valuta der Einlösungsscheine, d. ist auf den fünffachen Betrag in Bankozetteln oder Kupfermünze gesetzt werden, ist zwar bestimmt worden, daß die zu halben Kreuzern bemessene Beträge immer auf einen ganzen Kreuzer zu setzen seyen; da jedoch derley Beträge auch mit $\frac{3}{4}$ oder $\frac{1}{4}$ Kr. vorkommen dürften; so ist mit Hofkammer-Präsidial-Dekrete vom 27. Februar l. J. erklärt worden, daß überall, wo die Bestimmung der Weegmāthen mit irgend einem Kreuzer-Bruchtheil besteht, statt jeden einzelnen solchen Bruchtheils, immer ein ganzer Kreuzer in der Valuta der Einlösungsscheine abzunehmen sey; wenn z. B. für 9 Stück Vieh a $\frac{1}{4}$ Kr. die Māthe bisher 2 $\frac{1}{4}$ Kr. betragen hat, so wird künftig in diesem Falle von jedem Stück Vieh ein ganzer Kreuzer folglich zusammen ein Betrag von 9 Kreuzern in der Valuta der Einlösungsscheine oder 45 Kr. in Bankozetteln oder Kupfermünze zu entrichten seyn.

Welches zur allgemeinen Kenntniß und Benehmung bekannt gemacht wird.

Lemberg den 15. März 1811.

Peter Graf von Goetz,

Landes-Gouverneur,

Franz Krieg von Hochfelden,
Gubernial-Rath.

II.

Opłacenie myta drogowego gdzie ilości także po $\frac{3}{4}$ albo $\frac{1}{4}$ Krayc: zachodzą.

Okólnikiem pod dniem 1. Marca r. b. którym myto drogowe wszelkiego rodzaju w Walucie Rewersów wykupujących, to jest w pięćkrotney ilości Bankocetlami albo monetą miedzianą postanowione było, ustanowiono wprawdzie że ilości na pół Kraycara wymierzone, zawsze całym Kraycarem oddawane być mają, gdy jednak takowe ilości także po $\frac{3}{4}$ i $\frac{1}{4}$ Krayc: zachodzić mogą; zaczęm Prezydialnym Wyrokiem Kamery Nadworney pod dniem 27. Lutego r. b. objaśniono zostało: że by wszędzie, gdzie wyznaczenie myta drogowego z Frakcyą Kraycara zachodzi, zamiast każdej poiępynczey takowey części Kraycara, zawsze cały Kraycar w Walucie Rewersów wykupujących pobierany był. Kiedy n. p. od sztuk bydła po $\frac{1}{4}$ Krayc: wynosiło, to na przyszłość w tym przypadku od każdej sztuki bydła cały Kraycar, a zatem razem ilość 9 Kraycarów w Walucie Rewersów wykupujących, albo 45 Kraycarów w Bankocetlach lub monecie miedzianej zapłacona być powinna.

Co do powszechney wiadomości i stosowania obwieszcza się.

W Lwowie dnia 15. Marca 1811.

Piotr Hrabia Goes,
Gubernator.

Franciszek Krieg de Hochfelden,
Konsyliarz Gubernialny. (2)

III.

Bestimmungen wegen des Verkaufs der geistlichen Güter.

Mit Beziehung auf das Allerhöchste Patent vom 20. Hornung 1811. worinn §. 6. der von dem Verkaufe der geistlichen Güter eingehende Kauffchilling zu Tilgung des Papiergeldes festgesetzt bleibt, und der vereinigten Einlösungs- und Tilgungs-Deputazion §. 7. die zur allmählichen Tilgung des Papiergeldes bestimmten Zuflüsse zugewiesen sind, wird auf Allerhöchsten Befehl in Hinsicht des Verkaufs der geistlichen Güter Nachstehendes zur allgemeinen Wissenschaft und Darnachachtung bekannt gemacht:

1. Geistliche, den bestehenden Stiftern und Klöstern gehörige Güter, insofern deren Verkauf von Sr. k. k. Majestät bereits bewilligt worden ist, oder hierüber die Allerhöchste Genehmigung noch nachfolgen wird, dürfen von heute an nicht anders, als gegen Einlösungsscheine, und nur im Wege der öffentlichen Versteigerung verkauft werden.

2. Diese öffentlichen Versteigerungen werden von der vereinigten Einlösungs- und Tilgungs-Deputazion ausgeschrieben, und bey derselben abgehalten werden.

3. Bis letzten Jänner 1812, als bis zu welchem Zeitpunkte die Bankozettel noch im Umlauf zu bleiben haben, dürfen sie zwar nach Maßgabe der §. §. 8. 11. des Patentess vom 20. Hornung d. J. zu Berichtigung des Kauffchillings, jedoch nur nach ihrem auf das Fünftel herabgesetzten Nennwerthe, angenommen werden. Fällt z. B. der Kauffchilling eines geistlichen Gutes auf 100,000 flr. in Einlösungsscheinen aus, darf solcher bis letzten Jänner

1812 mit 500,000 flr. in Bankozetteln berichtigt werden.

4. Der Kauffchilling ist an die vereinigte Einlösungs- und Tilgungs-Deputazion abzuführen, er bleibt ausschließlich zu Tilgung des Papiergeldes gewidmet, und darf nur zu diesem Zwecke von der vereinigten Einlösungs- und Tilgungs-Deputazion verwendet werden.

Lemberg am 18. März 1811.

Peter Graf von Goeß,
Landes Gouverneur.

Karl von Friedenthal,
Subernial Rath.

Ustanowienia tyczące się sprzedaży dóbr duchownych.

Stosownie do Naywyższego Patentu pod dniem 20. Lutego 1811. R. wydanego, w którym §. 6. Summy pieniężne z sprzedaży dóbr duchownych wpływające, na umorzenie pieniędzy papierowych przeznaczone, i Deputacyi złożoney do zakupienia i umorzenia pieniędzy papierowych ustanowioney, §. 7. dochody pewne do powolnego umorzenia pieniędzy papierowych naznaczone zostały ogłasza się do powszechney wiadomości i zachowania, z mocy naywyższego rozkazu, co do sprzedaży dóbr duchownych, to co tu następuje.

1. Dobra duchowne, do Fundacyi znajdujących się, lub do klasztorów należące, iak dalece ich sprzedaż od Nayjaśnieyszego Monarchy już pozwolona została, lub też względem ich sprzedaży naywyższa uchwała ieszcze nastąpi, nie mogą bydź od dnia dzisieyszego inaczey predawa-

ne, iak tylko za opłatą w Rewersach wykupujących, i drogą publiczney Licytacji.

2. Te publiczne Licytacje będą przez wykupującą i umarżającą Deputacyą złączoną wypisywane, i u niego też odbywane.

3. Aż do dnia ostatniego Stycznia 1812. R. do którego to terminu Bankocetle w kursie jeszcze pozostać mają, mogą być takowe według przepisu §. 8. 11-Patentu pod dniem 20. Lutego r. b. wydanego; do zapłacenia ilości z kupna tych dóbr przypadających, iednakowoż tylko podług ich nominalney na piątą część niższoj wartości przyietem. Jeżeli n. p. ilość pieniężna z kupna dóbr duchownych w y p a d a j a c a w Rewersach wykupujących 100,000 Zł. Reń. wynosi, może być takowa do ostatniego Stycznia 1812. R. ilością 500,000 Zł. Ryń. Bankocetlami niszczoą.

4. Ilość pieniężna z kupna wypadająca ma być do złączonej wykupującej i umarżającej Deputacyi złożona, i ta wyłącznie iedynie do umorzenia papierowych pieniędzy przeznaczoną zostaje, do którego tylko zamiaru od dopiero wspomnioney Deputacyi użyta być może.

W Lwowie dnia 18. Marca 1811.

Piotr Hrabia de Goes,
Gubernator.

Karol de Friedenthal,
Konsiliarz Gubern. (2)

IV.

Die Geldzahlungen zwischen Obrigkeit
und Unterthanen sind nach dem Finanz-

patente vom 20ten Hornung 1811 zu behandeln.

Nachdem Seine Majestät zu verordnen befunden haben, daß die Geldgiebigkeiten der Unterthanen an ihre Obrigkeiten, als: stetige und veränderliche Zinse, Reluzionen u. s. w. gleich anderen vertragmäßigen Zahlungen nach der Vorschrift des Finanzpatentes vom 20. Hornung d. J. zu behandeln seyen; so wird diese allerhöchste Anordnung mit Beziehung auf die §. §. 12. 13. 14. 15. und 17. wie auch auf die §. §. 9. und 23. des erwähnten Patents, und nebst dem Beisatze bekannt gemacht, daß auch die Geldzahlungen der Obrigkeiten an ihre Unterthanen nach diesen Patentsabsätzen behandelt werden müssen.

Ernberg am 19. März 1811.

Peter Graf von Goeß,
Landes Gouverneur.
Karl von Widmann,
Subernial Rath.

Płacenia pieniężne między Zwierzchnościami i Poddanemi podług Patentu Finansowego pod dniem 20. Lutego 1811. zapadłego, nastąpić powinny.

Gdy Jego Cesarsko - Królewska Mość rozporządzić raczyła: iż daniny pieniężne od Poddanych swym Zwierzchnościom należące, iako to: stałe i odmienne czynsze, Relucyje i t. d. równie iak inne z ugody wynikające płacenia podług przepisu Finansowego Patentu pod dniem 20. Lutego r. b. uskuteczniane być mają; Zaczem to naywyższe rozporządzenie stosownie do §§. 12. 13. 14. 15. i 17. tudzież §§. 9. i 23. wspomnionego Pa-

tentn, z tym dodatkiem obwieszcza się: iż także z wypłacaniem należności pieniężnych Poddanym od Zwierzchności przypadających podług tych Paragrafów rzeczonoego Uniwersatu postąpić sobie należy.

W Lwowie dnia 19. Marca 1811.

Piotr Hrabia de Goes,
Gubernator.

Karol de Widmann,
Konsiliarz Gubern.

V.

Edikt von dem K. K. Galizischen Appella-
tions-Gericht.

In Folge eines unterm 25. Jänner l. J. herabgelangten höchsten Hofdecrets werden alle jene notionirten Partheyen welche in Gefällssachen ihre Aufforderungs-Klagen bey einer Gerichtsstelle angebracht haben, die durch den letzten Wiener Friedensschluß in fremde Bothmässigkeit abgetreten worden ist, aufgefordert binnen drey Monathen vom Tage der Kundmachung bey jener Gefälls-Administrazion, von welcher die Notion gegen dieselbe geschöpft worden ist sich ordentlich anzumelden, ihre Ansprüche die sie notionirten Kontrabandwaaren zu haben glauben, rechtlich erweisen, und darüber die rechtliche Entscheidung um so gewisser anzufuchen, als im Widrigen, und wenn sich die Partheyen, die es betrifft binnen dieser Frist nicht gehörig melden sollten, mit den Waaren nach den österreichischen Zollgesetzen verfahren werden, mithin die bereits geschöpften Notionen ohne Rücksicht auf die bisherigen unbeendigten Verhandlungen in Vollzug gesetzt, in jenen Fällen aber wo die Notion noch nicht geschöpft worden ist, die beanständeten

Waaren als dem Fiskus anheim gefallen behandelt werden würden.

Lemberg den 13. Hornung 1811.

C. Michalowski.

Anton Hipper,
k. k. Apell. Rath.

Edykt ze Strony Ces. Król. Apellacyi
Trybunału.

Stosownie do naywyższego Dekretu nadwornego zapadłego pod 25. Stycznia r. b. powołują się wszystkie strony z powodu przemycenia sądzone, które w rzeczach dochodu publicznego skargi powołania u sądu iakiego zaniósły, a który zawartym ostatnim pokojem Wiedeńskim Mocarstwu obcemu iest ustąpiony ażeby w przeciągu trzech miesięcy od dnia ninieyszego ogłoszenia wzgłosily się u tey Dochodów Administracyi przyzwolicie, która wyrok w rzeczach przemycenia przeciw nim wydała, żeby swe roszczone prawa do towarow za kontraband wyrokiem przeciw sobie zapadłym uznane prawnie dowiodły, i żeby w tey mierze o rozstrzygnięcie rzeczy prawne tym pewniey upraszały, ile że w przeciwnym razie a mianowicie gdyby się strony, których się to dotyczy w przeciągu tego terminu nicwzgłosily przyzwolicie z takimi towarami postąpiono będzie podług ustaw celnych Austryackich, a zatym wyroki już zapadłe przywiedzone będą do Exekucyi bez względu na postępowanie do tych czas bezwarowne gdzieby zaś wyrok wrzeczach przemycenia do tad nie zapadł, towa-

ry zaprzeczne za przypadek Fiskusowi, uznane będą.

W Lwowie dnia 13. Lutego 1811.

C. Michałowski.

Antoni Hipper,

c. k. Apel. Konsultarz.

(1260)

VI. Bey der Lemberger Bücher-Revisionsamte ist eine neu systemisirte Kanze listenstelle mit einem jährlichen Gehalt von 400 fl. zu besetzen.

Diejenigen welche diese Stelle zu erhalten wünschen, haben sich gehörig auszuweisen, daß sie eine gute und besonderes korrekte Handschrift führen, und nebst der deutschen und polnischen auch der Lateinischen und französischen Sprache wenigstens in so weit mächtig seyn, daß sie in demselben richtig und fertig abzuschreiben in Stande sind.

Die diesfälligen Gesuche sind längstens bis 15. May 1811. bey den vorgesetzten Behörden zur Einbeförderung an das Landes Präsidium einzureichen.

Lemberg am 5. April 1811.

(9060)

VII. Von K. K. Galizischen Landes-Gubernium wird zur Besetzung der erledigten zween Kassiersstellen in den Städten Suczawa und Sereth, jede mit einem jährlichen Gehalt von 200 fl. der Konkurs mit dem Befehle bis zum 15. May l. J. ausgeschrieben, daß die Kompetenten bis zu diesem Tage ihre diesfälligen Gesuche bei dem Bukowiner K. Kreisamte einzubringen, und sich zugleich bei denselben über die Kauzionsfähigkeit auszuweisen haben.

Lemberg am 15. März 1811.

(6923)

VIII. Von Kais. Königl. Galizischen Landes-Gubernium wird zur Besetzung der erledigten mit einer jährlichen Besol-

dung von 500 fl. verbundenen Grodsker Bürgermeisterstelle ein neuerlicher Konkurs bis 15. May l. J. mit dem Befehle ausgeschrieben: daß die Kompetenten ihre mit den Wahlfähigkeitsdekretten ex utraque linea versehenen Gesuche bei dem Lemberger k. k. Kreisamte einzubringen haben.

Lemberg am 8. März 1811.

Z Strony Ces. Król. Galicyjskich Rządów Kraiowych na Urząd Prezesa Magistratualnego w Gródku z roczną pensya 500 Zł. Reń. wakujący, nowy Konkurs aż do 15. Maja r. b. z tym dodatkiem rozpisywie się, iż Kompetenci prosby swoje Dekretami obieralności ex utraque linea opatrzone, do Ces. Król. Urzędu Cyrkularnego Lwowskiego podawać mają. —

W Lwowie dnia 8. Marca 1811.

Doniesienia.

Vom Kais. Königl. Galizischen Landes-Gubernium.

IX. Wird hier mitbekannt gemacht, daß das zur Stadt Bochnia gehörige Dorf Krzyzanowice wielkie bei einer am 26. dieses bei dem Bochnier K. Kreisamte abgehalten werdenden Versteigerung vom 24. Juny d. J. in dreijährige Pachtung werde hindan gegeben werden.

Das Præcium - Fisci besteht seit dem Jahre 1808 in jährlich 3437 fl. welche dermal in Einlösungs-Scheine berechnet werden. Pachtlustige haben daher mit einem 10 prozentigen Vadium versehen sich am 26. dieses in der 9. Vormittags-Stunde in der Bochnier Kreisamtskanzley einzufinden.

Lemberg am 1. April 1811.

Ogłasza się niniejszym, iż wieś Krzyzanowice wielkie do miasta Boch-

ni należąca przez Licytacją na dniu 26. t. m. w K. Urzędzie Cyrkularnym Bocheńskim odprawiać się mająca, od dnia 24. Czerwca b. r. w trzech letnią dzierżawę wypuszczoną będzie.

Cena fiskalna od roku 1808 składa się z rocznych 3437 Zł. Ryn., które teraz w Rewersach wykupujących wyrachowane będą. Chęć wzięcia w dzierżawę mający w Vadium 10 procentowe opatrzyć, z dnia 16. t. m. o godzinie 9. zrana w Bocheńskim Urzędzie Cyrkularnym stawieć się mają. (3)

W Lwowie dnia 1. Kwietnia 1811.

C y r k u l a r.

von dem Kais. Königl. böhm. Landes-Gubernium.

Die fundgemachten Steigerungstagsatzungen zur Veräußerung der Staatsgüter werden verschoben.

X. Da die Schätzungen der zum Verkauf bestimmten Staatsgüter in Gemäßheit des neuen Finanzpatents vom 20. Hornung d. J. berichtigt werden müssen, so werden die mittels gedruckter Nachrichten ausgeschrieben Tagatzungen zum Verkaufe der darin genannten Staatsgüter bis zur Zustandbringung mit dem Beisatze verschoben, daß sodann über jedes zu veräußernde Staats- und Fondsgut der Tag der Versteigerung, die Beschreibung desselben, der Ausrufspreis, und die Zahlungsmodalitäten im gewöhnlichen Wege neuerdings zu jedermanns Wissenschaft werden gebracht werden.

Prag den 15. März 1811.

Franz Graf von Kolowrat, Oberstburgg. u. Sub. Präsidentenstellvertreter.

Joseph Ritter v. Schaller,
k. k. Subernialvizepäsident.

Johann Wenzel Ritter v. Böhm,
k. k. Subernialrath

Ogłoszone dni licytacji do sprzedania
Dóbr rządowych odkładające się.

Gdy Detaxacye Dóbr rządowych do sprzedania przeznaczonych stosownie do nowego Uniwersału finansowego pod dniem 20. Lutego wydanego porządzone być powinny; zaczęm Termina Licytacji drukowanemi Doniesieniami do przedaży Dóbr rządowych w nich wyszczególnionych rozpisane, aż do ukończenia detaxacyi z tym dodatkiem odkładają się, iż później względem każdych przedawać się mających Dóbr rządowych lub funduszowych w szczególności, dzień licytacji, opisanie tychże, Ceną fiskalną, i warunki zapłacenia, w drodze zwyczajney znowu do wiadomości każdego podane będą. (3)

w Pradze dnia 15. Marca 1811.

Nro. 4853.

XI. Vom Magistrat der k. Hauptstadt Lemberg wird anmit kund gemacht, daß zufolge herabgelangter hoher Subernial-Verordnung vom 19ten d. M. Zahl 10.897. am 17ten April d. J. eine Citation in Hinsicht der Fleischlieferung für das christliche Publikum der Stadt Lemberg von 1ten May auf fernere Zeiten werde abgehalten werden. (3)

Lemberg am 26. März 1811.

XII. Am 19. April l. J um die gewöhnliche Vormittagsstunde, wird in der k. k. Grodsker Verwaltungs-Amtskanzley die Hutwaide auf der Anhöhe des

Ezerlaner Leibes mittelst öffentlicher Steigerung an Meistbietenden auf das Sommer - Jahr 1811. in Pacht überlassen werden. Pachtlustige werden demnach mit einem 15. perzentigen Reugelde versehen, zu dieser Steigerung hiemit vorgeladen. Zum Anrufspreis wird der vorjährige Pachtzins mit 131 flr. angenommen. Grodek am 12. März 1811. (3)

Nro. 341.

XIII. Von Seite des königl. Stadt Grodek Magistrat wird hiemit bekannt gemacht, daß nachdem die am 1. April l. J. in Ansehung der sowohl für das Civil als Militär Publikum Fleischlieferung ausgeschriebenen Exitation fruchtlos verfliehen ist, so wird desfalls eine neue Fleischlieferungs - Exitation am 22. l. M. und J. in der Magistrats - Kanzlei, um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden, wozu Lieferungs-lustige mit dem erforderlichen Reugelde versehen, zu erscheinen, eingeladen, und denselben die Lieferungs - Bedingungen vorgelesen werden. (3)

Grodek am 3. April 1811.

(Nro 35539.)

XIV. Per C. Reg. Forum Nobilium Provinciale Leopoliense ad Instantiam Advocati Wanick Curatoris Absentis Andreae Ustrzycki ex Officio additi medio presentis Edicti Dno Andreae Ustrzycki de domicilio ignoto notum redditur, hereditatem post fata Sponsae germanae suae Franciscæ Ustrzyckæ ab intestato demortuæ in eum devolutam esse; quare eidem in quibus intra Annum et Sex Septimanas a dato hujus Edicti computandas Declarationem pro hærede hic iudicii exhibere, quo secus hæreditas hæc derelicta ad mentem §. 624 Cod. Civil. Partis II. pertractabitur. (2)

Leopoli die 29. Decembris 1809.

(Nro 11555.)

XV. Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Leopoliense Successoribus olim Antonii

Baierski die 20. Januarii 1788 in Oppido Mosciska defuncti tanquam huic Iudicio ignotis significatur iisdem incumbere intra unum annum et Sex Septimanas, a die publicati presentis Edicti computandas coram hocce Iudicio tanquam Instantia hereditatem post Antonium Baierski pertractante debite hic Fori insinuare Juraque sua legitimare, quo secus si nemo se ex Successoribus in legali Terminò insinuaret, et hereditatem adiret, ad mentem §. 626 Cod. Civ. Partis II, hæreditas Fisco C. Reg. cedet. (2)

Leopoli die 30. Dec. 1807.

(Nro 1014.)

XVI. Nomine Cæs. Reg. Iudicii Nobilium Provincialis in Regnis Galiciæ, et Lodomeriæ Dno Joanni Wrzeszcz medio presentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Eva de Krainskie Wrzeszczowa ad Forum hocce adversus eum in causa puncto separationis a thoro et mensa libellum porrexerit, iudicii que opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. R. hæreditariis terris absentiam ipsius hic loci Regentem Advocatum Dnum Ortyński ipsius periculo, & impendio qua Curatorem constituerit, quicum etiam his contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis terris iudicarii codicis agitur atque etiam terminabitur: ideo ipse eum in finem admonetur ut pro die 10. Junij h. ora 10. mat. aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique illum quempiam Mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro Ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit utpote quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequelæ sibi et ipsi sint imputandæ. Ita enim sudent præscriptæ pro C. R. hæreditariis Terris Leges. (2)

Stanislaupoli die 28. Febr. 1811.

(Nro 887.)

XVII. Nomine Cæs. Reg. Iudicii Nobilium Provincialis in Regnis Galiciæ et D.

Lodomeriæ D. Stanislaŏ Pienczykowski medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum D. Barbara Kropiwnicka Mater et Isabella Josepha b. n. Szeptycka Filia ad forum hocce adversus, cum in causa puncto Conventionis intuitu possessionis advitalitialis schodæ substantiæ post Nicolaum Szeptycki, Barbaræ Kropiwnicka obvenientis die 25. Junii 1804 initæ, cassandæ, et rescindendæ, Libellum porrexerit Judiciiŏque opem, quo ad id justitia exiget, imploraverit. Cum autem hocce For. ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a C. R. hæreditariis Terris absentiam ipsius hic loci degentem Advocatum Lewinski, ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse cum in finem admonetur ut intra 90 dies aut ipse compareat vel curatori dato, si qua forte haberet Juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium constituat Foroŏque huic denominet & pro ordine proscripto ea Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacitæ esse judicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis seu sequelas sibimet ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciunt præscriptæ pro C. R. hæreditariis Terris Leges. (2)

Stanislaopoli die 5. Martii 1811.

(Nro 888.)

XVIII. Nomine C. R. Judiciii Nobilium Provincialis in Regnis Galiciæ et Lodomeriæ D. Stanislaŏ Pięczykoski et Masæ post Fran. Pienczykoska iacenti tum Ssribus ejus, utpote Annæ, Eugenio et Militoni Pięczykoskie Filia et Filiis. Minorenibus, in assistentia Stanislaŏ Pięczykoski Patris medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum D. Barbara Kropiwnicka Mater et Isabella Josepha b. n. Szeptycka Filia ad forum hocce adersus eos, in causa puncto Transactionis respective Emptionis venditio-

nis 4 partis Sortium Bonor, Rudniki et Krynica, die 25. Julii 1804 initæ, annullandæ et rescindendæ, Libellum porrexerint Judiciiŏque opem, quo ad id justitia exiget, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a C. R. hæreditariis Terris absentiam ipsor. hic loci degentem Advocatum D. Lewinski ipsorum periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi cum in finem admonentur ut intra 90 dies aut ipsi compareant vel curatori dato, si qua forte haberent Juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam mandat. constituent Foroŏque huic denominent et pro ordine proscripto ea Juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacitæ esse judicaverint utpote quod secus adversas fors cunctationis seu sequelas sibimet ipsi imputandas habebunt. Ita enim sanciunt præscriptæ pro C. R. hæreditariis Terris Leges. (2)

Stanislaopoli die 5. Martii 1811.

(Mro 1977.)

XIX. Per C. R. Forum Nobilium Leopoliense ad petittum Fiscii Reg. obligatio Cæs. Reg. cameræ aulicæ ddo. 5. Maji 1786 ad Nr. 8916 super quota 277 fl. rha. pro re Ecclesiæ parochialis in Staresiŏt exarata medio præsentis pro amortisata declaratur. (2)

Leopoli die 11. Februarii 1811.

(Nro 81718.)

XX. Medio præsentis Edicti D. Julianæ Maiewska insinuatur, quod sub præsent. 7. Decembr. 1810 ad Nr. 81718. Antonius Com. Pawłowski hic Judiciii puncto intabulandæ super bonis Listki, Koscierzyn, et Witkow quietantiæ Officii Depositorum de Summa 12000 flp. die 12. Novembr. 1810 exarata libellum supplicem exhibuerit, quodve sub die hodierna præfatus libellus esse resolutus sit,

ut. petitæ intabulationi hujus Quietantiæ nec non provisionalis in quota 1050 flp. locus detur, et eatenus necessaria Tabulæ Regiæ disponantur. Cum autem hic Judicii ejus D. Julfannæ M. Jawska extra Regna situm sit domicilium, Advocatus D. Minasiewicz cum Substitutione Adti. Napadiewicz ipsius periculo et impendio pro Curatore constituitur, eidemque superius memorata resolutio intimatur. Quare eidem de resolutione supra citata vi §. 175 partis II. Codicis Civilis eum in finem noticia datur, ut ad mentem §§. 175. 176. et 177. partis II. Codicis Civilis Juribus suis invigilare possit. (2)

Leopoli die 7. Januarii 1811.

(Nro 1311.)

XXI. Cæs. Reg. in Regnis Galliciae et Lodomeriae Judicium Provinciale Nobilium Leopoliense D. Christinæ Com. Siekierzyńska medio præsentis Edicti notum reddit, quod nimirum Judicio huc Dnus Adamus Com. Siekierzyński contra ipsam puncto restitutionis in integrum Causæ respectu rescindendi contractus emti venditi lanei Okop alias Liszcze dicti ventilatæ, Libellum exhibuerit, Judicijque opem imploraverit; Cum autem Judicium hocce ob ejus ignotam commorationem ipsi huiatam Judiciale Advocatum D. Winnicki qua Curatorem ipsius periculo ac impendio constituerit, cum quo etiam instituta Lis juxta præscriptam pro Galicia in Codice Judiciario Normam pertractabitur adque terminabitur. Quapropter ipsa præsentis Edicto admonetur, ut die 27. Maji an. cur. h. iō. mat. ad excipiendum se sistat, et destinato sibi patrono documenta et allegationes suas tradat aut sibi alium Advo. in Patronum eligat, & Judicio nominet, eaque e Lege faciat, quæ defensionis causæ suæ proficua esse videantur; ni fecerit & Causam suam neglexerit, damnum inde forte enatum sibi imputandum habebit. (2)

Leopoli die 20. Februarii 1811.

Lista osob w Lwowie zmarłych.

Dnia 5. Kwietnia.

- W. Karol Brandl C. K. głównego magazynu tabakowego Ekonom 59. lat m. na Brod. P. Nr. 521.
 Szczepana Gorgonowskiego parobka córka Karolina 1 rok i 2 mies. m. na Brod. Przed. Nro. 68.
 Joachim Dzbanek aresztant, 49 lat m. na Krak. P. Nro. 560. w więzieniu.
 Tomasza Kwiatkowskiego lokaja syn Jan, 2 lat m. na Krak. P. Nro. 331
 Jędrzeia Katerniaka żołnier. polic. syn Antoni 10 mies. m. na Hal. P. Nro 255.
 Żydzi: Jakóba Kitzlera kuszniarza dziecie, nieżywe urodz. w mieście Nro. 261.
 Arona Nicka Faktora córka Rysa, 1 rok m. na Żółk. P. Nro. 99.

Dnia 6. Kwietnia.

- Grzegorza Tarnowskiego piekarza syn Jakób, 5 dni m. na Żółk. P. Nro 259.
 Rozalia Bergiabowa kałka 65 l. m. na Hal. P. Nro. 43. w szpitalu S. Łazarza.
 Łukasza Brosińskiego służącego dziecio, 1 1/2 roku m. na Hal. P. Nro. 390.
 Jana Linkiewicz rekruta córka Maryanna 1 rok m. na Hal. P. Nro. 257.
 W. Marcin Kędziński, 48 l. m. w mieście Nro. 395.
 Żydzi: Manachima Rejsa, faktora syn Chaim Hersch 2 lat m. na Żółk. Przed. Nro. 113.
 Judy Scheidlingera faktora córka Dwora, 1 1/2 roku m. w mieście Nro. 249.
 Józefa Reischera Kostkiad syn Mortcha 1 rok m. w mieście Nro. 255.
 Gabriela Reima handlującego octem syn Moische Mayer 9 mies. m. na Żółk. Przed. Nro. 574.

Dnia 7. Kwietnia.

- Bernard Papp żołnierz 36 lat m. na Brod. P. Nro. 355.
 Franciszek Radits żołnierz 28 l. m. na Brod. P. Nro. 355.
 Tomasz Jonasiak żołn. 20 l. m. na B. P. Nro. 355.
 Antoni Fabits żołn. 25 l. m. na B. R. Nro. 355.

w szpitalu mił. tarym.

Łędrzey Filip, Kapral 45 l. m. na
Brod. P. Nro. 355.

Szczepan Plewa totn. 28 l. m. na Brod.
P. Nro. 355.

Łędrzy Tabernik Grenadyer 30 l. m.
na Brod. P. Nro. 355.

Józef Koritinek Grenadyer 25 l. m.
na Brod. P. Nro. 355.

Jan Zako Grenadyer 42 l. m. na Brod.
P. Nro. 355.

Łędrzey Schely Grenadyer 32 l. m. na
Brod. P. Nro. 355.

Iwan Kuznirczuk Grenadyer 26 l. m.
na Brod. P. Nro. 355.

Jan Szarko Grenadyer 66 l. m. na B.
P. Nro. 355.

Raphael Reita Grenadyer 31 l. m.
na Brod. P. Nro. 355.

Franciszek Rudziński cegebnik 20 l. m. na
Hal. P. Nro. 812.

Sebastyna Ciemary parobka syn Łędrzey
5 mies. m. na Brod. P. Nro. 349 w
Szpitalu.

Zydzis Hensch Miszkowicz rzeźnik 52 l.
m. na Zótk. P. Nro. 45.

Jassal Sephirstein spiewak szkolny 60 l. m.
na Krak. P. Nro. 383.

Dawida Katilo syn Wolf 6 mies. m. na
Krak. P. Nro. 584.

Jessala Felda handlującego Kamieniami
syn Leib Bar 6 mies. m. na Krak. P.
Nro. 355.

Izraela Tarbesa Krawca syn Golde 2 l. m.
na Zótk. P. Nro. 146.

Dnia 8 Kwietnia.

Jan Paulowski ozeladnik Kowal. 17.
l. m. na Hal. P. Nro. 457.

Mateusz Pomerspach deto 19 l. m.
na Hal. P. Nro 457.

Leopolda Dolanskiego abszytowanego żoł-
nierza od d' Ligne, syn Ignacy 2 l. m.
na Zótk. P. Nro. 475.

Przybyli do Lwowa

od dnia 11 aż do 13. Kwietnia.

JW. Hrabina Anna Siekierzńska z
Cyrk. Zótk. — W. Kasper Kaczarowski,
Paressor, z Rzeszowa. — W. Hieronim Ho-

rotyński, Dziedziec, z Cyrk. Sambora.
JW. Hrabia Ozepnicki, z Rohatyna. — W.
Józef Grudnicki, z Cyrk. Zótk. — W. Werpe-
chowski Porucznik z Xię. War. z Warsz.
W. Kalinowski, były generalny. Adiutant
Xię. War. z Rosyji. — W. Alojzy Popiel
z Sambora. — W. Dionizy Pogłódowski
z Sambora — W. Karol Baranoff z Wied.
W. Adam Raciborski z Rosyji. JW. Hrabia
Kaetan Ozarowski z Rosyji. — W. Erazm
Strzykowski z Warszawy. — W. Piotr
Uieyski, Dziedziec z Rosyji. —

Wyjechali z Lwowa

(od dnia 11. aż do 13. Kwietnia.

JW. Hrabia Komorowski do Cyrk. Prze-
mysl. — Józef Horodyski do cyrk. Przemyśl.
W. Szeptycki do Bruchnała. — JW. Hrabia
Stanisław Mnizek, do Cyrk. Przemyśl. —
Konstantyn Kander. Noot do Warsz. — JW.
Hrabia Kaetan Horodyski, do Bóbrki. —
JW. Hrab. Felicja Dziatynska do Ros-
syji. — W. Józef Grudnicki do Złotkowie.
W. Dominik Jakubowski, Dziedziec, do
Zanouta. W. Bażanowski do Zawołowa. —
W. Werpechowski Porucznik z Xię. Warsz.
do Chorychlan. — W. Michał Duczynski,
Dziedziec, do Batiatycz. — JW. Hrabina
Siekierzńska do Zabcza. — W. Włodek
do Wysłaboki. — W. Łocki, do Buską. —
W. Walenty Kruszyński Kapitan z Xiestwa
Warsz. do Warszawy.

Cena targowa w Lwowie od **Cena średnia**
dnia 6, aż do 12. Kwiet. 1811. **w Bankocetl.**

	Zł. R.	kn.
Pszenicy Korzec	27	30
Zyta	23	30
Jęczmienia	16	55
Owsa	11	30
Prosa	—	—
Hreczki	18	20 2/3
Grochu	—	—
Kartofli	8	—
Siana Cetnar	9	20
Słomy	8	15
Drzewa twardego sag Wię-	35	—
denski	28	—
Drzewa miękkiego	—	—